

Chương 2279: Hoàng nhi, người có thể phế bỏ hậu cung hay không 3

Ném long bào nàng, Lục Hoa Lương tự mình nhìn nàng hai ngày.

Một ngày mười hai canh giờ như hình với bóng, ngay cả tắm rửa đều là cùng nhau.

Bảo đảm nàng không có thời gian đi làm chuyện khác.

Mà Hạ Vi Bảo cũng biểu hiện thật sự an phận, Lục Hoa Lương rốt cuộc yên tâm một ít.

Nhưng mà mấy ngày sau, hắn vừa lơ đãng, nàng lại chạy tới hậu cung.

Hắn còn không có tặc, thái hậu lại tặc!

“Hoàng đế, đây là người quản thúc?!”

Lục Hoa Lương một cái đầu lớn bằng hai cái, bất chấp tất cả, “Quản không được.”

Hắn có thể làm sao bây giờ, đánh không được mắng không được.

Phạt nàng thị tâm, nàng lúc ấy rất sợ, sau lại sinh long hoạt hổ chạy nơi nơi.

Thái hậu cũng thực đau đầu, nàng như thế nào liền sinh cái si tình loại đầu, bị nữ nhân kia mê đến đầu óc choáng váng.

Cuối cùng cũng không có biện pháp, “Người có thể đem hậu cung phế đi hay không!”

Sớm biết r sẽ như vậy, lúc trước nàng liền không nên thế hấn nạp nhiều phi tử như vậy!

Khiến cho hiện tại hấn một cái không cần, tất cả đều bị hoàng hậu hấn thu đi rồi!

Lục Hoa Lương mắt hơi mở, hấn như thế nào không nghĩ tới!

“Nhi thần lập tức hạ chỉ, phế truất lục cung!”

Hoàng Hậu nương nương đang ở Ngự Hoa Viên cùng nhóm ái phi thân thiết nóng bỏng đâu, Dương công công mang theo thánh chỉ phế hậu cung tới rồi.

Phi tần đều hai mắt nhìn nhau.

Hoàng Thượng liền ở chỗ này a, tuyên thánh chỉ cái gì?

Hạ Vi Bảo càng vẻ mặt ngốc, Lục Hoa Lương muốn làm sao.

Dương công công vốn muốn vạch trần Hạ Vi Bảo, nhưng nghĩ đến địa vị hoàng hậu ở trong lòng Hoàng Thượng, vạn nhất đem nàng đắc tội, hấn phỏng chừng sẽ ăn không hết gói đem đi.

Vì thế hấn trực tiếp làm lơ Hạ Vi Bảo, tuyên đọc thánh chỉ.

Nghe xong thánh chỉ sau, tất cả mọi người ngốc.

Hậu cung những phi tần khóc thành một mảnh, “Hoàng Thượng, người thật sự muốn phế đi thần thiếp sao.”

“Ô ô, Hoàng Thượng, thần thiếp làm sai cái gì, người muốn đổi chúng ta như vậy.”

“Hoàng Thượng, người rất nhẫn tâm a.....”

Hạ Vi Bảo, “.....”

Nhưng mà bốn cung còn ngốc hơn các người!

“Ái phi chớ khóc, khẳng định là hoàng hậu giả truyền thánh chỉ, trăm liền trở về nhìn xem.”

Dương công công, “.....”

Nương nương, người giả trang Hoàng Thượng thật đúng là rất thật.

Hạ Vi Bảo về phượng loan điện, một chân đạp cửa, liền nhìn đến nam nhân một thân mình hoàng, đang ngồi ở bên bàn phẩm trà.

Tư thái bình tĩnh, tức giận đến nàng muốn đánh người!

“Hoàng Thượng, người có ý tứ gì, vì sao phải phế đi hậu cung.”

Lục Hoa Lương bình tĩnh buông chén trà, “Lưu trữ vô dụng, không bằng phế đi.”

Hạ Vi Bảo, “.....”

Người vô dụng, ta hữu dụng a.

“Không thể phế!” Nàng ngồi xuống ở đối diện hần, đầy mắt cầu xin, “Hậu cung không thể phế.”

Lục Hoa Lương trong mắt dâng lên một đoàn lửa giận, lại bị hần áp xuống, “Vì sao không thể phế, hoàng hậu, người phải rõ ràng thân phận mình, người là hoàng hậu, là nữ, mỗi ngày chạy hậu cung làm cái gì!”

“Người đều nói ta là nữ, ta chạy tới hậu cung còn có thể làm cái gì, đơn giản chính là tìm các nàng chơi mà thôi, cũng sẽ không cho người đội nón xanh.”

Lục Hoa Lương, “.....”

Trên đầu hần đều đã là thảo nguyên xanh xanh!

“Chỉ là chơi chút mà thôi? Người tả ôm một cái, hữu ôm một cái, đem trăm đặt chỗ nào!”

Nói xong còn sâu kín mà tới câu, “Người cũng chưa chủ động ôm qua ta.”

Hạ Vi Bảo một cái hùng ôm qua, “Ta đây cũng ôm người, mỗi ngày ôm, Hoàng Thượng, đừng phế đi hậu cung được không.”

Lục Hoa Lương dời đi ánh mắt, chịu không nổi nhất ánh mắt nàng cầu xin, sợ thấy được sẽ mềm lòng.

“Không được, trăm là vua của một nước, nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy, há có đạo lý lật lọng.”

“Vậy người liền nói là ta giả truyền thánh chỉ, như vậy liền không phải lật lọng.”